

barış şansımızı bir kez daha kaybetmeyelim

7. ateşkes sürecinin temel belirleyenlerini, KCK'nin 4. Dönem olarak ilan ettiği projede aramak anlamlı olur. Bu ateşkesin, demokratik özerklik projesini inşa etmeyi planladığı bir momentte gerçekleşiyor olması ve AKP hükümetinin ve bir bütün olarak devletin Kürtleri imha siyasetinde yine başarısız olmasının ardından ilan ediliyor olması, özellikle anayasa referandumunun ateşkes sürecinde örgütlenecek olması dikkat çekici unsurlar arasında yer almaktadır

YEŞİM ERGÜN

Kongra Gel Başkanlık Divanı ile KCK Yürütme Konseyi Başkanlığı 13 Ağustos tarihinde, 20 Eylül'e kadar sürecek olan 7. Ateşkes kararını ilân etti. Ve aynı açıklamada 4 maddelik barış planını açıkladı. 'Cezaevinde 1700 civarındaki sivil Kürt siyasetçisinin ve barış grubu üyelerinin derhal serbest bırakılması, Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'ın barış sürecine aktif katılma koşullarının yaratılması ve yüzde 10 seçim barajının düşürülmesi' istendi.

Ateşkes ilan edileli 10 günü geçti; fakat ne yazık ki kalıcı barışı getirecek hiçbir adım hükümet tarafından atılmadı. Barışa dair, ölümlerin son bulmasına dair hükümet tarafından hiçbir adım atılmadığı gibi Öcalan ile görüşme iddiaları karşısında birbirlerini alçaklıkla suçlama yarışı içine giren hükümet ve muhalefet partilerini izliyoruz bu sıralar.

Ateşkesin ilk ilan edildiği günlerde Taraf gazetesinin ilk sayfası dikkat çekiciydi, 'asker de ateşkesken memnun' üst başlığını kapaktan girmekten imtina etmiyordu. İnsanın sorası geliyor: Madem asker de memnun, AKP zaten çok sevinmiş bu ateşkes; neden bunca ateşkestir tek bir demokratik adım, mecliste çoğunluk olmasına rağmen atılmıyor?

Diğer yaygın kuruluşları ise aynı bildik senaryoları tekrarladi geçen süre zarfında: 'PKK taktik yapıyor; aslında güç kaybetti, tekrardan saldırmak için güç topluyor.' Bir ay sürecek olan çatışmasızlık sürecine klasik inkarcı bir mantıkla devam edildiğini söyleyebiliriz. Liberallerinden, sağcılarında, sosyal demokratlarından devlet yetkililerine kadar herkesin söylediği PKK'nin güç kaybettiği, halkın artık PKK'den rahatsız olduğu ve bu yüzden ateşkes gidildiği yönündedir. Binlerin sokakta haykırdığı 'PKK halktır, halk burada!' sloganlarını, Bölge'de binlerce kişinin katılımıyla orga-

nize edilen demokratik özerklik eylemlerini, yüz binlerin katıldığı BDP mitinglerini göre göre yapılan bu saptamalar, ne yazık ki bu ateşkes sürecinin de değerlendirilmeyerek heba edileceğine işaret gibi gözüküyor.

Bu zamana kadar 6 kez tek taraflı ateşkes ilan eden PKK hiç birinde muhatap bulamadı. İlk tek taraflı ateşkes 1993 Mart'ında yapılmıştı. Kürdistan özgürlük hareketi, 1993 yılından bu yana sorunu gerçek muhataplarıyla diyalog içinde çözmeyi esas aldıklarını ifade ediyor. Ancak 1999'da silahlı mücadeleye son verilmesi ve gerilla güçlerinin Türkiye'nin sınırları dışına çekilmesi kararı uygulanırken Türk Devlet'i bunu fırsat bilerek operasyonlarını yoğunlaştırmış ve 300 gerilla hayatını kaybetmişti. 2009 yılında hükümetin demokratik açılım, söylemlerine paralel olarak PKK tarafından 6. Kez ateşkes ilan edildi. Bu ateşkes sürecini Habur'dan gelen barış grupları izledi.

6. ateşkes sürecini ve niye sonlandırıldığı anlamak, 7. ateşkes sürecini doğru değerlendirebilmek açısından belirleyici önemdedir. KCK'nin bir yıldan fazla süren 6. eylemsizlik süreci ve bu süreçte atılan adımlara rağmen Türk Devletinin hem Kürt legal alanı, hem de gerillayı hedef alan saldırılarını bugüne kadar görülmedik bir düzeye çıkarması sonucu, Kürt mücadelesi yeni bir dönemi başlattı. Kürt halk önderi Abdullah Öcalan'ın tutuklanmasının ardından da Türk devletine şans tanıyan Kürt özgürlük hareketi 1 Haziran 2004 tarihinde direniş sürecini başlatmıştı.

Açılım sürecinin başarısızlığı aslında, hükümetin sorunun çözümünü 85 yıldır uyguladığı Kürtleri inkar ve imha yöntemlerinde aramasından kaynaklanmıştır. İHD Diyarbakır Şubesi'nin 2009 yılında Kürt bölgesinde yaşanan hak ihlallerine ilişkin bilançosuna göre yıl içerisinde 61 sivil güvenlik güçleri tarafından öldürüldü. Ayrıca 4475 kişi gözaltına alındı, 1444'ü tutuklandı. Bununla birlikte 1016 kişi işkenceye maruz

kaldı. Toplamda Kürt illerinde 2009 yılı içerisinde 20 bin 720 hak ihlali yaşandı.

2008'deki Zap direnişi ve 29 Mart 2009 yerel seçimleri Türkiye'de Kürt sorunu için yeni bir dönemeç olmuştur. Zap'ı ele geçirmek için operasyon düzenleyen Türk ordusu, gerilla güçlerinin direnişi karşısında operasyonun ilk haftasında ağır yenilgi alarak geri çekilmek zorunda kalmıştı. Zap'ta Türk ordusunun yenilgisi Türkiye'de AKP hükümetiyle birlikte yeni bir dönem başlattı. Bu yenilgi arkasından gelen 29 Mart 2009 yerel seçimlerinde tüm engellemelere rağmen DTP belediye sayısını 99'a çıkararak siyasi alanda tarihi bir mevzi kazandı. Yani askeri ve sivil alanda arka arkaya gelen yenilgiler, 5 Kasım 2007'de Beyaz Saray'da Bush ile Erdoğan arasında belirlenen ve Obama'nın Türkiye'ye gelişinden önce olgunlaştırılan, PKK'nin tasfiye edilmesi projesini de Türkiye'nin bölgesel güç olma hayalini de tehlikeye attı. Ortadoğu'da güç olma hayallerine paralel olarak bir açılım süreci izlemeye başladık.

7. ateşkes sürecinin temel belirleyenlerini ise kısaca, KCK'nin 4. Dönem olarak ilan ettiği projede aramak anlamlı olur. Bu ateşkesin, demokratik özerklik projesini inşa etmeyi planladığı bir momentte gerçekleşiyor olması ve AKP hükümetinin ve bir bütün olarak devletin Kürtleri imha siyasetinde yine başarısız olmasının ardından ilan ediliyor olması, özellikle anayasa referandumunun ateşkes sürecinde örgütlenecek olması dikkat çekici unsurlar arasında yer almaktadır

Yazının girişinde de belirttiğim gibi geçmiş ateşkeslerde olduğu gibi bu ateşkes sürecinde de, Kürtlerin siyasi temsilcilerinin Kürt halkı üzerinde ki etkisi görmezden geliniyor.

Yani bizler yine aynı oyunu izliyoruz, her ateşkes sürecinde olduğu gibi devlet yine PKK'yi imha ve tasfiye etme operasyonuna girişiyor. Ateşkesi PKK bitirince de 'terör niye azdı? Ne oldu da şehit cenazeleri gelmeye başladı' gibi asılsız sorularla, halkı yanlış yönlendirmeye devam ediyorlar.

Ateşkeslerin PKK'nin güçsüzlüğünden ilan edildiği yanılgısından kurtulamayan bu hükümet ve bir bütün olarak devlet yetkilileri ateşkes süresince demokratik adım atmak yerine nasıl olur da bu örgütü tasfiye ederim yolunu seçiyor. Ve aynı bildik son ile karşılaşılıyor. Ölen binlerce insan. Hayatımızın içine sirayet eden savaş, tecavüz, yoksulluk. Tekrardan 'Her Türk asker doğar.' sözü yankılanıyor her yerde; binlerce genç, bilim insanı olmak, iyi bir sanatçı olmak, doktor, öğretmen olmak yerine tekrardan 'vatana kurban' oluyor. Acı ve ölüm kanıksanıyor bu ülke topraklarında. Ve yaşanan tüm sıkıntılar savaşın yakıcılığı arkasında kayboluyor. Demokratikleşme, sosyal haklar gibi kavramlar dağarcığımızdan çıkıyor ve kin ve intikam naraları atılmaya başlanıyor.

Şimdi yapmamız gereken boykot hamlesi ile yönetenlerin eskisi gibi yönetemediği, yönetilenlerin ise eskisi gibi yönetilmek istenmediğinin gösterilmesidir. Devlet açıkça Kürt sorununda bir yönetememe krizi içerisinde. Ateşkes batıdan da bir cevap üretebilirsek, Kürt sorununda yaşanan krizi ateşkes sürecinin de yardımıyla Fırat'ın batısında da yayabilirsek, tüm ezilenler, emekçiler, aşağılananlar ve dışlananlar için bir kurutuluş umudunu da yakalayabiliriz.